

Вакол Бэтлеема раскінуліся прасторныя пашы, дзе ў час нараджэння Езуса пастухі ноччу вартавалі свае статкі, каб які звер не ўбіўся ў статак і не нарабіў шкоды. “І з’явіўся ім анёл Пана, і хвала Пана асвятліла іх, і вялікі страх ахапіў іх. І сказаў ім анёл: «Не бойцеся, я абвясчаю вам вялікую радасць, якая будзе для ўсяго народу, бо нарадзіўся вам сёння ў горадзе Давіда Збаўца, якім ёсць Хрыстус Пан. І вось вам знак: знойдзеце Немаўля спавітае і пакладзенае ў яслях». Раптам з анёлам з’явілася вялікае войска нябеснае, якое праслаўляла Бога і ўсклікала: «Хвала на вышынях Богу, а на зямлі спакой людзям добрай волі»” (Лк 2, 9–14). Сцэны з’яўлення анёла і нябеснага войска пастухам, а таксама наведвання пастухамі Дзіцятка адлюстраваны многімі мастакамі ў сваіх творах, што, у сваю чаргу, надрукавана на шматлікіх паштовых марках розных краін. Пошта Новай Зеландыі на сваёй марцы 1963 г. адлюстравала рэпрадукцыю карціны Тыцыяна “Святая Сям’я”, на якой анёл абвясчае добрую навіну пастухам, а на прырэдным плане адзін з пастушкоў ужо ўшаноўвае Дзіцятка.

† Людзі па прадказанні прарокаў з нецярпеннем чакалі прыходу Месіі. Таму не дзіўна, што пастухі, пакінуўшы статак, пабеглі ў Бэтлеем: “Калі анёлы адышлі ад іх на неба, пастухі сказалі адзін аднаму: «Пойдзем у Бэтлеем і паглядзім, што там сталася і пра што абвясціў нам Пан». І пайшлі яны, спяшаючыся, і знайшлі Марыю і Юзафа, і Немаўля, якое ляжала ў яслях” (Лк 2, 15–16). А калі ўбачылі, то расказалі ўсім, адкуль яны даведаліся, што нарадзіўся Хлопчык. Усе, пачуўшы гэта, былі вельмі здзіўлены тым, што пастухі расказалі ім. А Марыя захоўвала ўсе гэтыя словы, складаючы ў сэрцы сваім. Пастухі вярнуліся да свайго статка, праслаўляючы і ўсхваляючы Бога за ўсё, што яны чулі і бачылі, у

адпаведнасці з тым, што ім было сказана.

Сцэну наведвання пастухамі Дзіцятка намалюваў у сваёй працятай трапятаннем карціне Карэджа, італьянскі жывапісец эпохі Высокага Адраджэння. А пошта Рэспублікі Малагасы, што на востраве Мадагаскар, адлюстравала яе на сваёй марцы. Нованароджаны Хрыстос азарае карціну чароўным святлом, святлом такім яркім, што жанчына ля Яго ног прымушана засланяць вочы ад гэтага асляпляльнага ззяння. Кій пастуха вядзе погляд гледача ў глыб кампазіцыі, накіроўваючы яго ўгору, да анёлаў, якія, у сваю чаргу, паказваюць уніз, на Немаўля.

Сёння мы паўсюдна бачым шопкі – ідылічную, салодкую карцінку, якая паўтараецца ў шматлікіх сцэнках Раства, якія паказваюць падчас свят. Гэтыя інсцэніроўкі ідэальна падыходзяць для святочнага настрою, у якім мы знаходзімся ў гэты тыдзень. Аднак, ці не губляем мы таго, што адбылося ў рэчаіснасці? Яўрэі на працягу стагоддзяў чакалі (і яшчэ ўсё чакаюць) прыходу Месіі. Ад Звеставання адбываліся падзеі, якія паказвалі, што гэта незвычайнае Дзіця. Калі Яно нарадзілася, анёл паслаў да Яго пастухоў, кажучы ім, што адбылося. Яны пайшлі, знайшлі Дзіцятка, казалі аб гэтым іншым. Складваецца ўражанне, што нечага пры апісанні гэтай падзеі ў Бібліі не хапае. Нібы штосьці прапушчана. Чаму навіна не распаўсюдзілася па ўсім Бэтлееме? Нарадзіўся Збаўца, а большасць паводзіць сябе так, быццам нічога не здарылася! Напэўна, яўрэі чакалі, што Месія з'явіцца ў залатой калясніцы, якая спусціцца з неба, ці яшчэ якім-небудзь дзівосным, але адпаведным падзеі спосабам. Нараджэнне ў стайні ніяк не адпавядала іх чаканням.

Пастухі – першыя наведвальнікі Езуса

Аўтар: Лявон Карповіч
25.01.2015 01:00

